

Berntsen: Det er ikke min Hensigt nu at rejse en fornyet Debat om den foreliggende Sag, som i Forvejen er uddebatteret. Jeg vil blot udtale, at jeg lige saa lidt nu som tidligere ser mig i Stand til at give et Forslag, som indfører tvungen borgerlig Vielse, min Stemme. Jeg tror ikke, at nogen tør paastaa, at der hos det store Flertal af det danske Folk er et levende og brændende Ønske om denne Foranstaltning. Det er mig absolut imod at skulle være med til at give en Lov, hvorved man tvinger Tusinder af Mennesker til imod deres Villie at tage borgerlig Vielse. Jeg betragter en saadan Foranstaltning som en Tvangslov, jeg ikke vil eller kan give min Stemme, og jeg beklager, at Folketinget paa dette Punkt har skiftet Anskuelse. Dersom Folketinget var blevet staaende paa det Standpunkt, det indtog i Samlingen 1895—96, havde dette Spørgsmaal allerede nu været ude af Verden. Og selv om det lykkes at gennemføre dette Forslag om tvungen borgerlig Vielse, hvad jeg ikke haaber, er Striden ikke dermed bilagt. Saa slutter man kun en Fred, der er Begyndelsen til en ny Krig, idet det da bliver overladt til Præsterne og Bisperne, ganske vist med Tilkaldelse af Menighedsraadene, som efter min Mening ikke burde indblandes i dette Forhold, at nægte Folk, der have faaet borgerlig Vielse, kirkelig Vielse. At man skulde overlade til Gejstligheden at sætte sort Stempel paa Folkekirkens Medlemmer i visse Tilfælde, anser jeg for at være ret farligt. Jeg mener, at det rette frisindede Standpunkt i denne Sag er at gøre dette Forhold frit, saaledes at Befolkningen staar frit og hvert Brudepar kan vælge, om det vil have kirkelig eller borgerlig Vielse. Det er fremdeles mit Standpunkt i denne Sag, og derfor stemmer jeg mod det foreliggende Ændringsforslag.

Hammerich: Som det ærede Medlem, der nu havde Ordet, gaar ogsaa jeg ud fra, at denne Sag har været tilstrækkelig debatteret, og idet jeg henholder mig til mine tidligere Udtalelser om denne Sag, skal jeg ligesom det sidste ærede Medlem fraraade at stemme for det stillede Ændringsforslag.

K. Bjerre: Jeg skal ikke heller komme ind paa nogen Debat. Jeg tror, det er ganske unyttigt. Jeg skal kun bemærke til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), at han gaar jo meget let hen over dette, at Menighedsraadene skulle

være med til at afgøre, hvorvidt et Par kan kræve kirkelig Vielse eller ikke. Det er i Virkeligheden saaledes, at der ikke er Tale om at overlade til Gejstligheden at sætte sort Stempel paa Folk. Der er kun Tale om, at Afgørelser, der ere rent kirkelige, skulle foregaa for et rent kirkeligt Forum. Der er Tale om, at det ikke længere kan ske, at det, som skal afgøres af kirkelige Grunde, først afgøres af juridiske Grunde, men at det, som skal afgøres af juridiske Grunde, maa afgøres for et juridisk Forum, og at det, som skal afgøres af kirkelige Grunde, afgøres for et kirkeligt Forum. Jeg skal dermed anbefale at stemme for Lovforslaget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det af *K. Bjerre* stillede Ændringsforslag (se foran) vedtoges med 56 Stemmer mod 7.

Lovforslaget, saaledes ændret, vedtoges med 72 Stemmer mod 9.

K. Bjerre: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Forslaget henvises til et Fællesudvalg, bestaaende af 15 Medlemmer for hvert Ting.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag.

Formanden: Der skal nu blive givet Landstingets Formand Meddelelse herom.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Tredie Behandling af Forslag til Lov om Kirke- og Skolevesen i Grønland.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3918 ff.).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 2.

1) I 2det Stykke, 1ste Linie, ændres Ordene: „som i Reglen“ til: „der saa vidt mulig.“